

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS BESLUT

av den 3 december 2001

om ändring av beslut ECB/2001/7 om valörer och tekniska specifikationen för, och reproducering, inlösen och indragning av eurosedlar

(ECB/2001/14)

(2002/12/EG)

ECB-RÅDET HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 106.1 i detta, och artikel 16 i Stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, och

av följande skäl:

- (1) Genom beslut ECB/2001/7 av den 30 augusti 2001 om valörer och tekniska specifikationer för, och reproducering, inlösen och indragning av, eurosedlar ⁽¹⁾ fastställs gemensamma bestämmelser för inlösen av skadade eller förstörda eurosedlar vid de deltagande medlemsstaternas nationella centralbanker.
- (2) Artikel 3 i beslut ECB/2001/7 bör ändras för att klargöra att särskilda villkor gäller för inlösen av giltiga eurosedlar och för att införa en uttrycklig skyldighet för de nationella centralbankerna att vägra lösa in sådana eurosedlar, om banken vet, eller har tillräckliga skäl att anta, att ett brott har begåtts eller att sedlarna avsiktligt skadats eller förstörts.
- (3) Av riktlinje ECB/1999/3 av den 7 juli 1998 om vissa bestämmelser avseende eurosedlar, ändrade den 26 augusti 1999 ⁽²⁾, framgår att de nationella centralbankerna i vissa fall kan hålla kvar skadade eller förstörda sedlar som ges in för inlösen. För de nationella centralbankerna anses därutöver principerna i rådets förordning (EG) nr 1338/2001 av den 28 juni 2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning ⁽³⁾ gälla analogt. Enligt dessa åläggs kreditinstitut och andra institut att ta sedlar ur omlopp som de vet, eller har tillräckliga skäl att anta, är falska. Av tydlighetsskäl bör ändå i detta beslut uttryckligen anges att nationella centralbanker är skyldiga att mot kvitto hålla kvar alla skadade eller förstörda sedlar som de vet, eller har tillräckliga skäl att anta, har samband med brott, antingen det rör sig om förfalskning eller annat brott, såsom stöld eller rån. Det skall tydligt anges att de skadade eller förstörda sedlarna kommer att hållas kvar som bevis och överlämnas till behöriga myndigheter så att utredning kan inledas eller sedlarna kan användas som underlag i en pågående utredning. Vid utredningens slut skall sedlarna återlämnas till inlämnaren, såvida inte de behöriga myndigheterna beslutar annat. Inlämnaren får därefter åter ge in sedlarna till den nationella centralbanken för inlösen. Dessutom bör det införas en skyldighet för de nationella centralbankerna att hålla kvar inlämnade sedlar som de vet, eller har tillräckliga skäl att anta, har skadats eller förstörts avsiktligt, så att dessa inte åter sätts i omlopp eller ges in av inlämnaren för inlösen i en annan nationell centralbank.

⁽¹⁾ EGT L 233, 31.8.2001, s. 55. Se konsolidering offentliggjord i EGT C 6, 9.1.2002.

⁽²⁾ EGT L 258, 5.10.1999, s. 32.

⁽³⁾ EGT L 181, 4.7.2001, s. 6.

- (4) En avgift bör införas som kompenserar de nationella centralbankerna för den arbetskraftsintensiva utredning som de genomför. Den nuvarande artikel 3.2 e i beslut ECB/2001/7 bör därför ersättas med en fristående artikel, vari anges de bestämmelser som gäller för avgiftsbeläggningsen. En skillnad bör göras mellan allmänheten och de som yrkesmässigt handhar sedlar och som förstört eurosedlar genom användning av stöldskyddsutrustning. Endast de senare bör åläggas att betala en avgift, eftersom avgiften ses som ett användbart medel att få alla dessa yrkesverksamma aktörer att använda stöldskyddsutrustningar på rätt sätt.
- (5) För att undvika obetydliga avgiftsbelopp för inlösen av endast några få eurosedlar skall det fastställas ett visst antal eurosedlar, under vilket avgift inte tas ut. Stora partier av eurosedlar, som skadats eller förstörts genom användning av stöldskyddsutrustning, bör ges in för inlösen i satser om minst 100 sedlar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av artikel 3

Artikel 3 i beslut ECB/2001/7 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

Inlösen av skadade eller förstörda eurosedlar

1. De deltagande medlemsstaternas nationella centralbanker skall på begäran lösa in skadade eller förstörda, giltiga eurosedlar i enlighet med de bestämmelser som anges i punkt 2 i följande fall:

- a) Om mer än 50 % av en sedel lämnas in.
- b) Om 50 % eller mindre av en sedel lämnas in och inlämnaren kan visa att återstoden av sedeln har förstörts.

2. Följande gäller för inlösen av skadade eller förstörda, giltiga eurosedlar:

- a) Om det finns tvivel avseende inlämnarens äganderätt till sedlarna eller sedlarnas äkthet, skall inlämnaren identifiera sig.
- b) Om färgfläckade, förorenade eller impregnerade sedlar lämnas in, skall en skriftlig förklaring inges avseende typen av färg, förorening eller impregnering.
- c) Om sedlar som missfärgats genom aktivering av stöldskyddsutrustning lämnas in av sådana som yrkesmässigt handhar sedlar, exempelvis kreditinstitut enligt definitionen i artikel 1. 1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (*), ändrat genom direktiv 2000/28/EG (**), (nedan kallade kreditinstitut), av värdetransportföretag eller av växlingskontor, skall en skriftlig förklaring ges in om varför och på vilket sätt sedlarna blivit obrukbara.

3. De nationella centralbankerna skall vägra att lösa in sedlar om de vet, eller har tillräckliga skäl att anta, att ett brott har begåtts, eller att sedlarna avsiktligt har skadats eller förstörts.

De nationella centralbankerna skall mot kvitto hålla kvar skadade eller förstörda sedlar som bevis, om de vet, eller har tillräckliga skäl att anta, att ett brott har begåtts, och ge in dem till behöriga myndigheter så att utredning kan inledas eller sedlarna kan användas som underlag i en pågående utredning. Såvida inte de behöriga myndigheterna beslutar annat, skall sedlarna vid utredningens slut återlämnas till inlämnaren och därefter kunna lösas in. De nationella centralbankerna skall hålla kvar sedlar som de vet, eller har tillräckliga skäl att anta, har skadats eller förstörts avsiktligt, så att dessa inte åter sätts i omlopp eller ges in av inlämnaren för inlösen i en annan nationell centralbank.

(*) EGT L 126, 26.5.2000, s. 1.

(**) EGT L 275, 27.10.2000, s. 37.”

Artikel 2

En artikel 3a införs

Följande artikel 3a införs i beslut ECB/2001/7:

”Artikel 3a

Avgift för inlösen av skadade eller förstörda eurosedlar

1. De nationella centralbankerna skall ta ut en avgift av dem som yrkesmässigt hanterar sedlar, exempelvis kreditinstitut, värdetransportföretag eller växlingskontor, när dessa i enlighet med artikel 3.1 begär inlösen av giltiga eurosedlar, som skadats eller förstörts genom användningen av stöldskyddsutrustning.
2. Avgiften skall vara 10 cent för varje skadad eller förstörd eurosedel.
3. Avgift skall endast tas ut om minst 100 eurosedlar löses in. Avgiften skall tas ut för samtliga inlösta sedlar.
4. Någon avgift skall inte tas ut om eurosedlar skadats eller förstörts i samband med rån eller stöld eller försök till rån eller stöld.”

Artikel 3

Slutbestämmelser

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2002.

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 3 december 2001.

ECB:s ordförande

Willem F. DUISENBERG
